

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 8162

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 25. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 65 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
163089

Spørgsmål nr. 65:

Dato
04-12-2019

”Vil ministeren ændre udlandsbekendtgørelsen, så personer med handicap har mulighed for at få deres hjælp med, når de tager på korterevarende ophold i udlandet, og hvad vurderer ministeren, at det vil koste at ændre denne bekendtgørelse, idet der henvises til SOU alm. del - bilag 87, pkt. 4, 2018-19, 2. samling, fortroligt?”

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at hjælp efter serviceloven som alt overvejende udgangspunkt er betinget af ophold i Danmark. De typer af hjælp, som mennesker med handicap efter udlandsbekendtgørelsen har ret til at medtage under midlertidige ophold i udlandet, herunder kortvarige ferier, skal ses som undtagelser til dette udgangspunkt.

Der er tale om typer af hjælp, som det vil være muligt at medtage til udlandet uden større vanskeligheder, og hvor formålet med hjælpen gør, at den kan medtages. Som eksempler herpå kan nævnes merudgiftsydelsen, der tildeles som et kontant månedligt beløb til hjælp til dækning af nødvendige merudgifter, ledsageordningen, hvor det er muligt at spare timer op med henblik på samlet anvendelse til ledsagelse over flere døgn, eller hjælpemidler såsom kørestole, blindestokke eller lignende.

Det lægges herefter til grund for besvarelsen, at spørgsmålet omhandler medtagelse af hjælp efter servicelovens § 83 til udlandet, jf. den i spørgsmålet foretagne henvisning til SOU alm. del- bilag 87, 2018-19, 2. samling.

Da servicelovens § 83 hører under Sundheds- og Ældreministeriets område, er der til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse derfra. Sundheds- og Ældreministeriet har oplyst følgende:

”Hjælp efter servicelovens § 83 omfatter ydelser, hvis formål er at sikre personlig hjælp og pleje samt praktisk støtte til nødvendige opgaver i hjemmet. Som oplyst i SOU alm. del – svar på spm. 60 kan ydelser efter servicelovens § 83 ikke medtages i forbindelse med korterevarende ophold i udlandet, da hjælpen efter sit formål gives i borgerens eget hjem.

Hjælp til eksempelvis personlig pleje eller rengøring, efter servicelovens § 83, har en anden karakter end de typer af hjælp, der er nævnt i udlandsbekendtgørelsen. Der er således ikke tale om støtte i form af et kontant beløb eller et hjælpemiddel, der kan medtages på rejsen, ligesom det, i modsætning til ledsagelse efter servicelovens §§ 45 og 97, ikke er muligt at spare timer sammen efter servicelovens § 83, som man således kan anvende i forbindelse med en rejse.

Det skal i øvrigt bemærkes, at hjælp efter servicelovens § 83 ydes til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver. Hjælpen bevilliges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og ikke på baggrund af alder eller diagnoser. En tilføjelse af ydelserne fra servicelovens § 83 til udlandsbekendtgørelsen ville således omfatte hele målgruppen.

Som det endvidere oplyses i SOU alm. del – svar på spm. 60 dateret den 20. november 2019 findes der efter EU-rettens EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af sociale sikringsordninger samt i det nordiske samarbejde efter Nordisk Konvention af 14. november 1994 om Social Bistand og Sociale Tjeneste allerede muligheder for at søge om støtte, når man rejser i EU og de nordiske lande.

Sundheds- og Ældreministeriet har ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at udarbejde et skøn over udgifterne til en udvidelse af udlandsbekendtgørelsen i forhold til servicelovens § 83. Dette skyldes, at der er mange ubekendte faktorer, herunder bl.a. i forhold til hvordan en konkret ordning ville se ud, hvor mange, der ville benytte sig af ordningen, omfanget af hjælpen m.v. En beregning vil på den baggrund blive meget usikker.

Det er dog Sundheds- og Ældreministeriets umiddelbare vurdering, at en udvidelse af udlandsbekendtgørelsen, til også at omfatte hjælp efter servicelovens § 83, forventeligt vil medføre betydelige og varige offentlige merudgifter til såvel ydelser som administration.

I forlængelse af dette kan det oplyses, at der ifølge Danmarks Statistik i 2018 var ca. 145.000 modtagere af personlig og praktisk hjælp i eget hjem efter servicelovens § 83, stk. 1, nr. 1 og 2. Det kan endvidere oplyses at ca. 37.000 borgere i 2018 var visiteret til madservice i eget hjem efter § 83, stk. 1, nr. 3. Samlet set blev der i 2018 brugt ca. 12 mia. kr. på ydelserne praktisk hjælp, personlig pleje og madservice efter servicelovens § 83 samt rehabilitering efter servicelovens § 83 a, jf. kommunernes indberetning til Danmarks Statistik på konto 5.30.26, som er opgjort eksklusivt udgifter under det statslige delloft for driftsudgifter. Hertil kommer de plejehjemsboere, som også modtager ydelser efter servicelovens § 83, men som ikke er indeholdt i de ovenstående tal.

Det kan afslutningsvis oplyses, at der ikke er planer om at ændre reglerne i udlandsbekendtgørelsen i forhold til muligheden for at medtage ydelser efter servicelovens § 83.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag